

És még mondja valaki azt, hogy a megemlékezések, évfordulós ünnepségek, protokolláris események nem unalmasak! Én bizony mondom, hogy azok, legalábbis az esetek többségében. Az idei budakeszi Mezei Mária Emléknapi az a kivétel volt, ami erősíti a szabályt. Kis híján botrányba fulladt az ünnep.

Budakeszi hosszú évek óta megemlékezik a magyar színeszet kiemelkedő alakjáról, aki élete második szakaszában a települést választotta lakhelyéül. A legendás házikó a Petőfi utcában két éve az önkormányzat tulajdonába került, berendezési tárgyaival együtt, azzal a meghagyással, hogy azt emlékház céljaira használhatja. Az erről szóló dokumentumban név szerint is említés tétetik Szigeti Gábor kutatóról, akire szakmailag támaszkodnia kell az emlékház kialakításakor, a hagyományok elrendezéséről. Ezért volt ő idén is a szónoka az október 16-i megemlékezésének.

Beszéde nagyobbik részében elsősorban a város mai vezetését szemrehányással ostromozta azért, mert nem bizonyult jó gazdának, amióta az

Botrány a Mezei-háznál

ingatlan az önkormányzatra szállt. Szigeti kemény szavakkal illette a Fő utca 179-et, amiért az elmúlt időszakban hagyta ebek harmincadjára jutni a hagyatékot. *Czifra Zsuzsanna*, a budakeszi önkormányzat képviselője, a kulturális bizottság elnöke megkeresésünkre így nyilatkozott:

„Azon a napon emlékezni és ünnepelni gyűltünk össze. Szigeti Gábor beszédének fókuszában az Önkormányzat elmarasztalása állt. Ha akkor nyilvánosan reagáltak az elhangzottakra, lealacsonyítottam a megemlékezést egyszerű sárdobálásra.

Véleményem szerint is erkölcsi kötelesség az örökséggel foglalkozni. Annak idején a város öröme és megtiszteltetéséül fogadta a művész és társának felajánlását, annak minden következményével és terhével. A terhet jelen körülmények között egyre nehezebben hordozzuk.

Tájékozódás nélkül, minősíthetetlen stílusban nemtörődomséggel vádolni a jelenlegi vezetést és a

kulturális bizottságot több mint felháborító volt. Amikor a Forga épületekből szó szerint látszik a csillagos ég, állapota tragikus, amikor a Zeneiskola épülete penészes volt, amikor az óvodák, a bölcsőde túlzásfoltak – ilyen körülmények között tanulnak 20 éve a gyerekeink!!! –, akkor ezek a prioritások. Én ott, a beszéd után, meg-

kérdeztem Szigeti urat, ő vajon milyen konkrét anyagi segítséggel tudna hozzájárulni a Mezei Mária-ház felújításához. Azóta sincs tudomásom arról, hogy Szigeti Gábor, vagy bárki anyagi vagy más segítséget ajánlott volna.

Szigeti Gábor elmondta véleményét, minden bizonnyal sok mindenben igaza volt, majd beült az autójába, csikorgó kerekekkel továbbment. Mi meg itt maradtunk. Könnyű neki. Bárkinek az építő javaslatát szívesen fogadjuk.”

Zoia Brots

A szobában a fecskéfészek még megvan, de az idei fészekalj már kirepült

Farkas-házból múzeum

Budakeszi Helytörténeti Múzeumának sváb gyűjteménye már rég kinötte a jelenlegi épületét. Az elmúlt évtizedekben több, jelentős ásatás is zajlott a település területén, s az ott feltárt régészeti leletek jó része máig ládákban fekszik, elzárva az érdeklődők szeme elől. Mindezen körülmények arra indították *Komáromy-Poros László* képviselőt, aki saját magát „az örök optimista” epitathon oransszal tünteti ki, hogy kezdeményezze egy Budakeszi Interaktív Múzeum létrehozását. Az említett tárgyak mellett a képviselő főlhívásában arra is kitér, amennyiben az elképzelt megvalósulna, esély van arra, hogy a világ egyik jelentős magnetofonygyűjteménye is ide kerüljön. A nemrég nyilvánosságra hozott koncepció szerint a leendő mú-

zeum méltó környezetben mutathatná be a 6-8 ezer éves, Budakeszi határában, az új bevásárlóközpont építése kapcsán előkerült újkőkori leleteket, a Fő utca egyik ingatlanán tíz éve megtalált római kori kocsit, a templomdomb ásatásai nyomán előkerült középkori leleteket, valamint a honfoglalás kori sírokból előkerült tárgyakat. Végre méltó helyen lehetne, a koncepció szerint, bemutatni a sváb gyűjteményt, és a Budakeszire betelepült székelyek is kialakíthatnának egy teret.

Különlegessége lenne az intézménynek a Filmes Múzeum, „működő stúdióval, sminkszobával, kamerákkal, vágóasztallal, vetítógéppel, montírozóval. stb., ahol videó-oktató tanfolyamokat szervezhetnének gyerekeknek, de itt készülhetne a helyi híradó is. A kertben sza-

badtéri színpad működhetne, ahol szindarabokat lehetne bemutatni, filmeket lehetne vetíteni.” Az intézményhez csatlakozna – a megálmodói szerint – egy ifjúsági pinceszobák klub. Az intézmény a Fő utca 74. ingatlanán működne – az elképzések szerint.

Megvalósításához nem kellene több mint 100 millió forint, ami első ránézésre soknak tűnik, de a főutcai, jelenleg használaton kívüli óvoda, a mostani helytörténetimúzeum-épület eladásából mintegy hatvan millióra lehetne számítani. Makosmária és Nagyszénászug nyaralóinak öt évre visszamenőleges, elmaradt szemétszállítási díja is kitenne újabb 30 milliót. A hiányzó tízet pedig már csak összeszednék társadalmi munkából, felajánlásokból.

Már csak az a kérdés, a képviselő-testület az ötleten kívül támogatja-e a két, értékes ingatlana eladását, illetve azt, hogy ebből finanszírozzák a múzeumot. Ez a soron következő, novemberi testületi ülésen talán ki is derül. *Artosz Bobi*